

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Lucae Pinelli Societatis Jesu Theologi, De
Perfectione Religiosa, Et Obligatione, Qvam Qvisqve
Religiosus ad eam consequendam habet. Libri Quatvor**

Pinelli, Luca

Mogvntiae, 1604

XXII. De excellentia & dignitate obedientiae religiosæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46699)

soluere? Quare, quantum mihi displicet inobedientia, quæ religionē labefactat, tantum mihi placet obedientia, quæ eam ornat, custodit & adauget.

De excellentia & dignitate obedientie religioſe.

CAPVT XXII.

FILI, perpendiſſinè aliquando illud *S. FROM. 21.* Scripturæ meæ dictum, *Homo obediens loquatur victorias?* Scias, nullam vel maiorē, vel admirabiliorem in hoc mundo obtineri poſſe victoriam, victoria ſui. Hoſtes vinci poſſunt fraudibus & ſtratagematis, & vt vincantur vi & robore armorū, vincuntur tamē qui ſunt inferiores, aut certè in ipſo certamine inferiores facti ſunt. At in victoria ſui, non arte vel fraudibus vincitur, ſed virtute; & vincitur æqualis, quique ſemper manet æqualis. In aliis victoriis, quo victor ſublimiùs euehitur, hoc victus magis deprimitur & humiliatur. Sed in victoria ſui, victus pariter cum victore extollitur. In aliis certaminibus vincuntur inimici, & interueniente quidem odio, ira, indignatione. at qui vincit ſeipſum, vincit quendam, cui ſumma amicitia & amore eſt deuinctus. Et hæc difficultas

facultas facit victoriam gloriosiore. Eiusmodi est obedientis victoria, quia dū sponte se subiicit alieno imperio, vincit seipsum. Quae victoria tāto illustrior est, quanto difficiliore certamine, nempe contra naturam obtinetur. In hac victoria multae aliae apparent victoriae, Religiosus siquidem obediens facit, vt sensus, appetitus, & passiones rationi obsequantur: deinde vt ratio ipsa cum iudicio proprio subiiciatur arbitrio, iudicioque Superioris. Atque haec etiam non exigua est victoria, sceptrum triumphi cedere alteri. Qui in praelio terga vertit, excidit victoria in obedientia ille terga vertit, qui se alteri submittere tergiuersatur.

AD HÆC obedientia tam fortis est belatrix, vt etiam pro aliis virtutibus decerret, contra eos omnes qui aduersantur statui, perfectionique religiosae. Si concupiscentia bellum moueat castitati, prodit obedientia, efficitque vt voluntas nō consentiat, sed obsequatur voto de casta vita agēda semel emisso, Si cupiditas rerum temporalium insultet paupertati religiosae, obedientia contra insurgit, persuadetque, vt promissa de nulla proprietate vsurpanda praestet. Quando demon aliquos incitat ad transgressionē legū religionis, Obedientia seu fida religionis

custos strenuè refragatur. Quoties perturbationes animi rationem oppugnant, obedientia compescit earum vim, facitque ut singulae animi facultates pareant, cui debent. Ex his omnibus maximis victoriis facile coniici potest, quanta sit efficacia & gloria obedientiae, & quòd religiosus quàm diu secum habuerit tam generosam propugnatricem prosperè sit depugnaturus, multasque narraturus victorias. Belli dux si velit habere bonos milites, & ex hoste referre victoriam, rationem habeat eorum in primis qui fortiter manum cum hoste conferant.

QUANDO dæmon per inobedientiæ crimen Adamum impulit in lapsum magni facere cepit inobedientiam, & vexillo, quod in victoriæ signum erexit, inscribere hæc e-logia. *INOBIEDIENTIA filia superbia, Mater mortis, Ruina mundi, & Pestis religioni.* Et his multo tempore triumphauit. Verùm & ego erexi vexillum crucis, in qua per obedientiam moriens, expugnaui mortem, & damna inobedientiæ Adami humano generi illata restitui. Itaque e-logia vexilli mei sunt hæc. *OBIEDIENTIA humilitatis filia, Vita spiritualis mater, Mundi reparatrix, & Religionis conseruatrix.* Ex his e-logiis, quæ
verissi-

verissima sunt, potes cognoscere obedientiæ præstantiam. Nam cum sit humilitatis filia, cuius proprium est humiles exaltare, non potest non eiusdem proprietatis esse confors, ut liquet in me, cui felicissimam de omnibus inimicis meis victoriã, cum gloriosissimo triumpho coniunctam conciliauit. Fili, in religione nemo persistere potest, nisi pugnet. Qui non pugnat sub obedientiæ vexillo, necessario pugnare debet sub inobedientia, vexillo Satanae.

DYBIVM non est, voluntatis excellentiam, quæ mihi à religioso per obedientiæ votum offertur & sacrificatur, magnam vim adiungere sacrificio, cum voluntas non modo sit nobilissima hominis pars, verum etiam omnium facultatum animi regina. Huius autem sacrificij dignitas & valor hoc amplius augetur, quanto plura à me æstimator. Quomodo autem non possim non maximi æstimare obedientiam religiosam, in qua religiosus mihi offert libertatem suam tanti in mundo toto æstimatam? Non est donum hoc eiusmodi, ut in precio haberi non debeat. Si enim magni facio Paupertatem & Castitatem, plura certè facere teneor obedientiam. Paupertas siquidem mihi offert bona tantum externa & temporalia.

ralia. Castitas amore mei duntaxat corpus destituit voluptatibus corporeis, quæ eius bona sunt. At obedientia interna animi bona mihi offert, quæ quantum præstant corporis fortunæq; bonis, tanto oblatio eorū excellentior est, mihiq; gratior.

NEGARI non potest fuisse præstantissimam obedientiam Abrahamæ, quando ad primam vocem meam statuit vnicum, amantissimumq; suum filium Isaac mihi immolare. Nec minor fuit obedientia Isaac, qui ut obediret mihi in sui patris persona, passus est se vinciri, & magno animi robore in adolescentiæ flore caput à ceruice resecandum obtulit. Cæterum ego non minoris facio obedientiam boni religiosi, quæ obedientiæ amborum perfectionem in se comprehendit. Abrahamæ quidem, quia religiosus non inferiore amore prosequitur se ipsum, quàm Abraham suum filium. Filij verò, quia religiosus non minori fortitudine animi seipsum voto obedientiæ ligat, quàm Isaac passus est se ligari à parente. Nec minori promptitudine suum velle nolleque offert resecandū gladio voti spirituali, quàm Isaac collū gladio materiali. Ex discrimine deindè quod intercedit inter Abrahamæ & religiosi obedientiam apparet hanc illi antefere-

ferendam. In illa enim Abrahamæ fuit mandatum, in hoc consiliū, illa tantūm fuit in voluntate, hæc in voluntate & factō, actus illius duravit ad breue tēpus, huius toto vitæ tempore. Fili, vis superare obedientiam Abrahamæ? da operam vt in omnibus promptè obedias, quia Deo non minus placet obedientia in paruis rebus, quàm in magnis.

PRÆTEREA certum est opus nullum, etiam si iudicio huius seculi reputetur honorificum, tamen nullius apud me esse precij, si non sit conforme diuinæ voluntati. Exiget aliquis omnia bona sua in pauperes, patiatur persecutiones & opprobria, occumbat pro fide. si hæc & similia opera non fiant secundū meum beneplacitum mihi grata non sunt, nec meritoria. Obedientiæ autem virtus, sicut & charitatis sororis eius facit, vt religiosus opera sua voluntati diuinæ conformet, ac consequenter reddit & meritoria. Adde tunc creaturam ratione præditam dici perfectam, quando voluntati diuinæ acquiescit, nec aliud vult, quàm suus creator velit. Qua autem alia virtute religiosus efficitur promptus ad parendum voluntati diuinæ, quàm obedientia? Quis impellit religiosum, vt nec minus, nec amplius velit, quàm creator suus, in quo

CON-

consistit vera perfectio, nisi obedientia? O, si religiosi omnes tanto amoris affectu complecterentur obedientiam, quantum eius meretur nobilitas, in maiori precio estimationeque foret, in religionibus quam nunc est, & perfectorum religiosorum magna afflueret copia.

*De utilitate, quam obedientia
affert religioso.*

CAPVT XXIII.

DOMINE, quamuis multas, & eximias utilitates religiosus hauriat ex obedientia, tamen mihi videtur multò consultius fore, si tu ipse citra hominum Superiorum operam omnia imperares & ordinares: pròptissimè enim tibi obsecundarem, nullus esset locus obmurmurationibus, nec tu ullam occasionè conquerèdi præberes. breuiter, gubernatio tua esset suauissima. Quod si hoc non videatur fuisse conuenies, operæ precium saltem facturus esses, si nos regeres per angelum, quem, vti maiori esset fide & auctoritate apud nos, ita maiori eum reuerentia, quam homines, coleremus. **FILII,** totus ille sermo tuus ex proprij amoris fonte profluxit. Si religiosi essent spiritus, congruens